

РОМАН ПОДОЛНИ ТОЛКОВА ПО-ЗЛЕ ЗА ФАКТИТЕ

Част 0 от „Неисторически разкази“

Превод от руски: [Неизвестен], 1971

chitanka.info

— Значи сеньор Христофоро е обречен... — отрони старецът.

— Не исках да кажа това, учителю — измънка юношата.

— И като си помисля само, че ей тези ръце изпратиха на смърт нещастния Колombo! — Паоло Тосканели, гордостта на географската наука през XV век, оброни глава върху широката маса, отрупана с карти.

— Да проверим още веднъж? — плахо предложи юношата.

— Защо? Ти беше прав. Всичките ни изчисления са верни. До Индия има не хиляда и не две хиляди римски левги, а най-малко пет. Пет хиляди левги! И какво ще кажат за моето изкуство Негово католическо величество кралят на Испания и Негово християнско величество кралят на Франция и Хенри Английски, и Негово светейшество? Какъв позор!

Юношата гледаше учителя с тъжна и горда усмивка. Тъжна — защото му беше жал и за великия Тосканели, и за несполучилия генуезки авантюрист, изчезнал сред безкрайните простори на Атлантическия океан. Горда — защото днес той най-сетне доказва на самия учител кой от двамата греши. Да, на картата, която учителят бе изпратил преди десет години на сеньор Колombo, Индия се намиреше съвсем близко до Испания. Сеньор Паоло смяташе, че обиколката на Земята по Екватора е всичко на всичко около седем хиляди левги и при това върху двеста и четиридесет от всичките триста и шестдесет градуса, на които се дели тази обиколка, се простираше огромният континент Евразия.

Той, Джузепе Брачоло, бе доказал на учителя, че е прав Ератостен, според изчисленията на когото дължината на Екватора е повече от осем хиляди левги. Той, Джузепе Брачоло, бе установил, че континентът заема най-много 150 градуса. Човекът, победил в географски спор самия Тосканели, може да се надява, че името му няма да потъне в Лета.

А дон Христофор Колумб — сега на Джузепе не му се щеше да мисли за него като за земляк и дори да го признае за италианец — е само поредната жертва, принесена пред олтара на истината.

Сеньор Тосканели се поизправи в креслото.

— Остава ни само да се надяваме, че моряците ще принудят тоя проклет испански генуезец навреме да насочи кораба обратно. Защото никой няма да издържи да плава месеци наред далеч от всякакъв бряг.

Но сеньор Христофоро е упорит колкото цяло стадо мулета. Той по-скоро ще позволи да го обесят на мачтата. И аз ще изляза виновен за всичко!

— Писмо от Кастилия! — съобщи слугата, открехвайки леко вратата. — Донесе го специален пратеник.

Пръстите на стареца припряно разкъсаха оловните печати.

— Коломбо се е върнал от Индия!

— Не е възможно! — възкликна Джузепе. — Та той замина само преди половин година. За това време той не може и да стигне дотам, камо ли пък да се върне обратно.

— Неверний Тома! — весело се разсмя сеньор Паоло. — Че той е докарал индийско злато и истински индийци. И е трябвало да преплуват само няколко хиляди стадии.

— Тук има някаква грешка! Та нали ние с вас толкова внимателно изчислихме всичко!... Може би това е някакъв друг континент или остров?

Лицето на стареца стана сурово.

— Виждам, Джузепе, че съм бил прекалено снизходителен към тебе. Истинският учен трябва да умее да признава грешките си. Индия е достигната! За какво да спорим още?

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 38/1971 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.